

ШКОДЗИНА #4

безыдэйны маленькі часопіс

Што за містыка?!!

студзень – кастрычнік 2003

Дзякуй тым, хто піша па рэцэнзіях і флэраж!

Некаторыя чытачы папракаюць нас у залішняй суб'ектыўнасці. Дык вось, рэалістычныя вы нашы, па найглыбейшаму перахананню рэдакцыі "аб'ектыўнасці" не існуе. Зусім.

Усе памылкі (за выключэннем канцэптуальных) публікуюцца на правах памылак друку.

- Чорт!
- Не чартхайся.
- Але ж хочацца ведаць...
- Што?
- Што яны пра нас думаюць?..

ПРАДМОВА

Капаючыся ў самвыдаце, даволі часта натыкаеься на ангельскія (і інш. латынізаваныя) назвы выданняў, асноўная мова якіх зусім іншая. Нас гэта здзіўляе! Няўжо ў роднай мове нельга было знайсці нічога падыходзячага?

DEFECT IN INDUSTRY

(Васіленка Аляксандр / вул. Школьная 7 / Ламавічы / Акцябрскі р-н / Гомельская вобл. / 247302)

?: Што значыць назва твайго зіна?

І: Я памятаю, калі мы толькі атрымалі першы самвыдат (гэта "DON'T PANIC!", "Б-Р-Р-Р", пару "XEROTIK") зь Дзімам Сухім (гэта было летам 2000), мы загарэліся жаданнем зрабіць што-небудзь падобнае. Назьбіраўшы матэрыялу пад працоўнай назвай "PodZarogow", зрабілі адзін нумарок, які нам не спадабаўся, і я перапрабавалі макет (ужо адзін) пад назвай "DEFECT IN INDUSTRY". Перша-

пачаткова я хацеў яго назваць проста "DEFECT", але такі зін, з такой назвай, ужо ёсьць у Малайзіі. Назва - гэта толькі фанцік у цукеркі. Хаця некаторыя ўкладваюць у гэта сэнс, тыпу: "oD.I.Y.cя!", "xSO EDGEx", "PUNKPLANET".

Мой зін розны, ня толькі панк... Назва такая мне падабаецца. А чаму менавіта? А чаму тады сабачку Шарыкам называюць? Ката - Васем? Сястру - Наташай? Патрэбна ж назва зіну.

?: Чаму назва зіна на ангельскай мове, а не на расейскай ці беларускай?

І: Я проста прывыклаў да ангельскага варыянта. І ўжо пішу гэтак. Ангельская мова больш інтэрнацыянальная, г.зн. усе разумеюць, урубліваюцца. Прыкладам, у якім Казахстане наўрад ці даятрылі б, што азначае назва "Паломка ў прамысловасьці". На расейскай? "Я ня ведаю беларускай мовы, ня ведаю расейскай." Дагэтуль не магу разабрацца з арфаграфіяй

ды пунктуацыяй. Пішу сваёй мовай, таму так шмат памылак усялякіх.

?: Мне здаецца, у Казахстане зразумеюць: "ДЕФЕКТ В ИНДУСТРИИ". І які сэнс ад назвы чалавеку, які ня ведае расейскую, калі ён больш нічога ў зіне прачытаць ня зможа?

І: Блін, надакучыла ты даклубацца да ангельскай назвы, ня ведаю, але на расейскай гэта неяк не гучыць.

Вясна 2003.

Перш за ўсё, пахаваньне - гэта вельмі прыватная справа: яна датычыцца толькі нябожчыка й ягоных самых блізкіх. І таму трэба па магчымасьці абмяжоўваць колькасьць аматараў "поглазеть". Вынасцела (з кватэры, дома, па вуліцы - да месца пахаваньня/хрзмаці і г.д.) лепш арганізаваць позна ўночы ці з самага ранку, калі большасьць людзей сьпіць, а ня швэндаецца па вуліцах, бо досьвед паказвае, што зьяўленьне труны зь цэлым днём у двары шматкватэрнага дома можна параўнаць з прыездам цырка ў глухое мястэчка: імгненна зьбягаюцца дзеці, бабулькі ад пад'ездаў, мамы з каляскамі, сабакі і тыя, хто іх выгульвае, высоўваюцца галовы з вокнаў дамоў і машын... І ўсе чакаюць (нейкага фокусу?) і глядзяць: учора чалавек быў жывы, а цяпер ляжыць жоўты (ці сіні) у труне (а раптам труну ўпусьцяць?). Яшчэ цікава глядзець, як людзі плачуць: звычайна яны імкнуцца неяк схаваць сьлёзы, а тут - адкрыта. А

калі яшчэ ўключыць гучную пахавальную музыку, дык зьбягаюцца людзі і з суседніх двароў.

Таму - толькі цішыня і бязьлюднасьць. Дарэчы, ісьці ў цішыні за труной - гэта надзвычай спрыяльныя ўмовы для думаньня. (Толькі не забудзьце пасля занатаваць - што вы думалі.)

Яшчэ адна пахавальная традыцыя - у пакой зь нябожчыкам набіваецца процьма сваякоў і знаёмых - разьвітвацца. Але яны не разьвітваюцца, а таксама "глазюць". Заўважце, амаль ніхто ня кажа нічога нябожчыку на разьвітаньне ні ўголас, ні на вуха (можа, пра сябе, але тады ўжо лепш лісты пісаць). Усе толькі слухаюць сьведкаў сьмерці пра саму гэтую сьмерць, пра працэс паміраньня, пра клопат пра "рытуальныя прыналежнасьці" і арганізацыю пахаваньня. І так раз за разам, бо з кожным новым госьцем распавед пачынаецца спачатку, а ўсе прысутныя (хто ўжо чуў) хітаюць галовамі. А вы нябожчыка спыталі, ці прыемна яму 30 разоў на дзень выслухоўваць

ПРА ПАХАВАНЬНІ

падрабязнасьці ўласнае сьмерці? Гэта ж, мабыць, ня самае лепшае/добрае/прыемнае/цікавае, што зь ім здаралася. А пасля пахаваньня прысутныя пачынаюць хваліць: "Так, добрыя ў яе/яго дзеці - зрабілі багатую труну, убраньне, вянкi, трызну..."

А яшчэ звычай - кідаць за машынай з труной лапкі яліны. У Менску гэты звычай ці зьнікае, ці хутка працуюць дворнікі, а ў маленых мястэчках гэтыя лапкі валяюцца ў пыле і брудзе днямі, а то і тыднямі.

У ідэале ж пахаваньне мусіць быць мінімалістычным: сабраліся, памаўчалі-падумалі, ціха вынесьлі, захапалі (ці спалілі). Успамінаць - хто, калі й як захоча (але бываюць і такія ўспаміны: "Какую нежную кролічыю отбивную я ела на бабушкіных поминках").

[Кына]

?: Што значыць назва зіна? Што ты хацеў ска-
заць, наз-ваўшы яго так?

!: Я болей гэтага ня ве-
даю зусім дакладна, якім
чынам з'явілася назва
"INSIDE". Нумару 1 гэтага
зіна ўжо прынамсі 13 год.
Я думаю, "INSIDE" - гэта
меркавалася ў сэнсе
"From the Inside", ну, най-
горшыя, шалёныя думкі,
якія нараджаюцца ў глы-

біні фантазіі, вымаць на
паверхню й асьвятляць у
гэтым зіне.

?: Як я зразумела, твой
зін на нямецкай, чаму ж
яго назва на ангельскай?

!: Тое, што ў майго зіна
ангельская назва, мае
толькі адну перавагу - яна
з'яўляецца інтэрнацыя-
нальнай. У апошніх нума-
рах былі людзі з усёй
Еўропы (акрамя Расеі),

Амерыкі, нават зь Японіі.
Канешне, з большым
задавальненнем я б
рабіў увесь зін на ангель-
скай, але перакладаць
доўгія тэксты зь нямецкай
на ангельскую вельмі
цяжка.

?: Як ты ставіся да эс-
перанта? Магчыма яго
было б лепш у якасці
інтэрнацыянальнай мовы,
яго ж значна лягчэй ву-
чыць за ангельскую?

!: Хм, эсперанта. Я чуў
пра гэту ўніверсальную
мову, але я не ўяўляю са-
бе, як яна дзейнічае. У нас
яна ўвогуле не ўжываец-
ца. Але гэта добрая думка:
мова, якую разумеюць
усе!

30.05 - 6.06.03.

Сабраліся разьвітацца са мной усе зьвяры, якіх я зьбёў. Прышлі таксама й расьліны: злакі, дрэвы і астатнія (памідоры там, агуркі ды іншая дробязь). Сярод кароў, сьвінак і курэй чамусьці былі пацукі, мышы і нават адна малпа. Вось што значыць любоў да каўбасак розных, асабліва прывазных расейскіх "Мікаянаў". Але ж ва ўсіх без выключэньня на вачах былі сьлёзы радасьці. Нават у рыб. З-за гэтага ўзровень вады ў іх акварыумах дасягнуў небяспечных межаў.

Каб кожны змог ад усёй сваёй зьвярынай душы выказаць мне тое, што нахапілася, мёртвае цела было кланіравана — кожнаму па аднаму. Дадатковая колькасьць целаў выдавалася толькі па пісьмовых заявах. Хто ж мог здагадацца, што сьвінкі, з галаваў якіх мая маці так добра рабіла тушонку, захоць пакаштаваць тую ж страву, але з маёй галавы. Зараз я з жахам узгадваю іх крывую ўсьмешку — яе памятаюць усе, хто калі-небудзь бачыў на Камароўцы галаву сьвінкі. Гэтыя пачвары ўсе прадбачылі...

Бокам павыпазілі мне і каўбаскі, для вырабленьня якіх зараз скарыстоўвалі мае кішкі. Не праралі сэр-

ца, ныркі, пячонка і ўсе астатняе, бо крывяначка мне падабалася.

Елі й халаднік. З костак, што варылі, зараз дасмоктавалі касьцявы мозг. Усім гэтым займаліся каровы. Наконт іх наогул асобная размова. Хто казаў, што ў

іх добрыя вочы? Гэта ж самыя каварныя стварэньні! Пра індыйскіх кароў дакладна не скажу, але ж нашы беларускія... У той час, як усе астатнія елі сырое мяса, выліваючы кроў пад дрэвы і памідоры з агуркамі,

каровы сваёй жорсткасцю здзівілі нават пацукоў, якія толькі вочы выгрызалі. Чамусьці ўсяму статку захацелася смажаныны. Хто б мог падумаць... Яны сьпілавалі ўсе дрэвы, што даверліва таўкліся побач, разьвялі вогнішча і прась некаторы час ужо набілі страўнікі. Пасьля ежы некаторыя зь іх пачалі адчуваць жаданьне папаліць і выправіліся на пошукі тытуню. А

вось якраз яго на хаўтурах і не было, бо я не папіў. На жаль, каровы гэтага ня ведалі. Не знайшоўшы тытуню, яны моцна лаяліся і пачалі нават бадаць вішні, суніцы й памідоры. Скончылася ўсё тым, што ў адной каровы закружылася галава, і яна, баднуўшы валун, згубіла адзін рог. Яе вой прымусіў астатніх спыніцца, прыгадаць пра галодных дзетак і выправіцца дахаты.

Іншыя ж гулялі да цемры і не зьбіраліся разьходзіцца, пакуль ня будзе зьездзена мая апошняя кастка.

...Прайшло шмат гадоў, але й зараз, апрачаючы скурачныя боты ды ваксуючы іх шчоткамі з маіх валасоў, падфарбоўваючы вусны памадай з майго тлушчу, — усе без выключэньня узгадваюць спаўняны хаўтуры.

[Вячаслаў]

NZANIA

УПАСНЫЯ ХАЎТУРЫ

Paroissiale
? Што значыць "URGENT"?

URGENT

(Зьміцер / вул. Юбілейная 12 - 26 / Пружаны /
Брэсцкая вобл. / 225140)

I: Калі разгарнуць слоўнік, то пераклад будзе гучаць: тэрміновы, важны, пільны, надзвычай неабходны. Гэту назву прыдумаў адзін чалавек - Руслан. Зь яго тлумачэньняў, "URGENT" пісалі на кардонках (скрынках) зь медычнай, матэрыяльнай дапамогай, якую накіроўвалі ў краіны зь вельмі цяжкім становішчам (прычыны гэтага становішча: войны, сьціжыныя бедствы). Я тады трохі падумаў і вырашыў узяць назву для зіна, яна вельмі дарэчы падышо-

дзіць: у нас у Беларусі становішча дзярмовае, а зін нясе дапамогу - хутчай інфарматыўную і асьветніцкую, чым медычную і г.д..

?: Чаму назва твайго зіна англамоўная, а не расейскамоўная?

I: Так, вось гэта цяжкае пытаньне, тут трэба падумаць... Думаю таму, што паняццё "надзвычай неабходны" я ўпершыню ўбачыў (пачуў) на ангельскай. І яно мне вельмі тады падабалася менавіта ў такім фармаце. Сама па-

мяркую, што гучыць: "urgent" ці "надзвычай неабходны"? Думаю, што й гэта сыграла сваю ролю. Як я памятаю, у мяне нават думак не было, каб назву расейскамоўнай зрабіць. Гэта ні ў якім разе не непрыязнасьць да расейскай/беларускай моў. Ды й назва ў зіне не галоўнае, галоўнае - зьмест.

БАНДЕРСЬ
3.03.03.

ЯКІМ БЫ Я ХАЦЕЎ БАЧЫЦЬ СВАЁ ПАХАВАНЬНЕ...

(роздум на зададзеную тэму)

Цела не абмываць і не пераапранаць. У мяшку з натуральнай тканіны (ніякай трыны - некалягічна, столькі дрэва расходуюцца на нішто) вывесці ў першую-лепшую вёску ў кампаніі аматараў папрысутнічаць на пахаванні, пажадана сяброў нябожчыка. Заскватаваўшы на нач пустую хату*, кампанія выправіцца ў неараннае поле ці ў лес, дзе і закапае мяшок. Па дарозе туды - жалобны джэм з падручных інструментаў, нешта сярэдняе паміж "CURRENT 93" і "КНЯЗЕМ МЫШКИНЫМ". Магільная пагорка не пакідаць, месца не пазначаць, на ўсе жалобныя прамовы разам узятыя - ня

больш за пяць хвілін. Па дарозе назад граць бадзёрую і жыццярадасную музыку - у лепшых традыцыях негрыянскіх пахаванняў у Новым Арлеане пачатку мінулага стагоддзя. На начным шабасе стымуляраў, мацнейшых за гарбату не ўжываць.

Як бачна з вышэйнапісанага, я спадзяюся жыць хутка і памерці маладым.

Прыемнага вам адпачынку на маім пахаванні!

* Калі пустой хаты ня знойдзецца, начны шабас можна з'арганізаваць і на вольным паветры. Асаблівы шык - зладзіць трызну над месцам пахавання.

[Уладаімір Валодзін]

FOOTBALL X FLIES

(Ску ці Сашыку / п.с. 86 / 10 адзэдз.сыв. / Баранавічы / 225320 / 10adz86ps.by.ru)

Яніна: Скажы, калі ласка, што значыць назва твайго зіна?

Ску: Усё пачалося вельмі даўно, яшчэ ў 10-ым класе я вучыўся, і мы з Сашам дурыліся, прыдумвалі ўсялякія назвы. Мы ж пра "F X F." Размаўляем? Так?

Я: Натуральна.

С: Ну, "football" усё зразумела... і, ну проста другая частка. Мы нават выдалі насыценную газету... матэматычную, якая называлася "МАТЕМАТИКА X FLIES". Ну, г.зн. яна якраз гэтак жа называлася. Я там маляваў, чагосьці Саша прыходзіў, чагосьці нават разам рабілі. Вось. Проста гэта гульня слоў, калі "x-files"... Ну, гэта трэба трохі ведаць ангельскую...

Я: Тлумач!

С: Я табе напішу. Глядзі. Паспраўднату "x-files", мы мяняем месцамі літары: "x-flies". "Fly" - гэта "муха", у множным ліку: "flies" - "мухі". Вось, у прынцыпе, усё, што можна было расказаць пра гэта. А да чаго я пра гэту матэматыку расказаў?... Няхай.

Я: А калі злучыць?

С: Атрымліваецца... М-м-м... football... football...

Я: На беларускай што атрымліваецца...

С: Футбол... "Футбольныя ікс мухі". Хаця мы потым "X" вельмі па розным трактавалі, як... э-э-э... ну можна... м-м-м... ну, напрыклад, вось нават як стрэйтэдж - fxf. "X" - невядомая пераменная, "X-мухі", якія... ну, як мы яшчэ ўсё гэта абдумвалі: "x-flies", г.зн. мухі, якія такія вось маленькія сьмярдзючыя, лётаючы дзесяці там, тыпу на футбольным полі, такія вось лётаюць, шукаюць, разьнюючыя, а потым гэта вось вылісваюць, ну тыпу, што адбываецца ўнутры. На самой справе, гэтага ж нічога не атрымалася, нічога не апісанае, гэта ўсё нашы здагадкі, думкі незразумелыя. Футбольныя ікс мухі. Напэўна, так... А хаця "X"... блін... м-м-м... Mary расказаць пра 4-ты

нумар.

Я: Я пра яго і хацела спытаць.

С: Калі мы выдаляем літару "f", атрымліваецца - "падманшчыкі". Вярней не "падманшчыкі", а "мана". Г.зн. "lie" - гэта "хлусьня", а "lies" - гэта "хлусні". Вось. А ў "football" я выдаліў, замест "f" напісаў "t". Хаця потым я ў YANDEXе паспрабаваў (думаў, можа такое слова я прыдумаў, вось я такі вялікі), а аказалася, што многія ангельцы называюць "футбол" - "foolball". "Fool" - "нага", "ball" - "мячык", "fool" - гэта "дурань"...

Грын: "Ball" - па-ранейшаму "мячык".

(усеагульная весялосць)

С: "FOOTBALL X LIES" атрымліваецца, што... я як перакладаў: "дуранямячыкавыя X падманы"...

Я: Карацей, спорт - опіум для народа. Ясна.

С: Я думаю, што калі мне гэта зразумела, чаму іншым не зразумела, хаця аказваецца выказваўся на незразумелай для іншых мове (камень у наш бок - рэд.). Г.зн. вось "flies" вельмі такое слова - па літары выдаляеш, і атрымліваецца новыя словы. Марчыма... Хаця вось 5-ты нумар наогул будзе... там наогул гульні слоў ня будзе... там

будзе... блін, я жа ен называецца?! Расшыфруй-ваецца вось так вось - "zXe", як "sXe".

Я: І што гэта?

С: "Z" - гэта "запульваньне". "Запульваньне молата" нават вось так вось. "ZAPULVANIJE MOLA X EYES". Гэта ўсё сакрэт, канешне...

Я: Божа мой, як усё сур'эзна! Але я думаю, 5-ты нумар выйдзе раней за 4-ую "ШКОДЗІНУ", таму гэта ня будзе сакрэтам.

С: А "eyes"... Калі я выдаляю ў слове "flies" літары "f", "l", атрымліваецца "ies", і калі транскрыпцыю напісаць па іншаму атрымліваецца "eyes" - "вочы". Атрымліваецца "Запульваньне молата X вочы". Наогул, трызеньныне канкрэтнае! Але...

Я: Усё, хопіць заганняцца!

С: Гэта будзе панк-зін. Ну як бы гілы панк-зін. Не гілы, а... гэта ў двуххосці, канешне, "панк-зін", таму што... ня ведаю... Ну, там будуць інтэрв'ю і ўсялякая дробязь, хаця ўжо ёсьць ...

Я: Я ўсё ведаю, што там будзе, ня трэба мне расказваць!

С: Табе ўжо казалі... Шмат чаго ня ўлезе і будзе, напэўна, яшчэ што-небудзь, ну...

Г: Нумар 6, 7, 8...

С: Так. Магчыма нас панясе хаця, мо, і не панясе нікуды. А яшчэ я там занадта вялікія

літары набіраў, так што...

Я: Я думаю, што, дзякуючы інтэрв'ю з табой, "ШКОДЗІНА" узрасьне да 24-ох старонак, 26-ці...

С: Не, ну ты ж можаш цэнзураваць!

Я: Гэта ня ў нашых правілах! (абмярхоўваецца магчымасьць перадачы на паперы выпадковых выгукаў, сьмеху, гырканыя, схаркваныя, хрумстаньня плячэньнем)

Я: Пытаньне наступнае: чаму першапачаткова ў вас назва на ангельскай, а не на беларускай, расейскай, траянскай - на тых мовах, на якіх вы пішаце матэрыялы?

С: О-о-ох... Таму што яна зьявілася... блін, ё-маё... вось гэта! М-м-м!.. Ня ведаю чаму... Такая назва! Гульня слоў... Проста такая вось ангельская... Пачалося нават з-за самой ідэі зіна... Складаньне абставін... Хаця там ёсьць пара вершаў на ангельскай у 4-ым нумары... Але гэта нічога не тлумачыць, канешне. Я думаю, што гэта будзе дастаткова даступна, а вось праз шмат гадоў (аж 2 прайшло зь 1-га нумару! - рэд.) мне трэба ўсё гэта тлумачыць... З аднаго боку - прыемна, а зь іншага боку - мы лахануліся, і я лахануўся... Але хаця! Неразумна... Доўгія назвы... Лепш пісаць - "FXF".

Я: Г.зн. зразумела растлумачыць чаму ангельская мова, а не родная, ты ня можаш?

С: Ну таму, што такі зьбег абставін... Таму, што так вось атрымалася... Таму, што ў цябе там (напелка на сьцяне - рэд.) напісана: "ATOMIVOI..."

Я: Таму, што там увогуле фінская мова! Так што ты не прыкопвайся! Яна не ангельская! Я не праводжу англізацыю ўсяго сьвету! Глобалізацыю мовы!!!

С: Вось у Грына таксама "XEROTIKA"!

Я: Грына я ўжо інтэрв'юіравала, ты яго не чапай!

Г: Я ўжо адмазаўся!

С: О! Я ўспомніў пра Грына! Я задаў у інтэрнэце... ёсьць сайт xerotika.com, але ён... Я яго нават не загрузіў да канца, ён аказаўся парнушным...

Я правяраў, раптам такі ёсьць, і аказалася, што ёсьць...

Я: Добра, яшчэ што-небудзь па назве можаш сказаць... сваёй?

С: Шмат, канешне, магу сказаць! Але думаю, што гэтага хопіць.

6.02.03.

РАЗМОВАЧКІ

Пасья перагортвання
фемінісцкага часопіса:

- Ох ужо гэтыя жанчыны!
- А ў чым справа?
- Яны самі ня ведаюць чаго жадаюць: крычаць пра роўнасьць, а мараць выйсьці замуж за багатага і не працаваць!
- ... (даволі доўга тлумачу, што роўнасьць - гэта, у першую чаргу, роўнасьць магчымасьцяў і выбару)
- Добра. Няважна.
- Не зразумела?
- У мяне ўвогуле няма пазіцыі па гэтаму пытаньню...
- ???!!!

БЕСПЛАТНО

- А давайце пойдзем у
McDonalds - гарэлка,
гамбургеры!..

- Давай прыдумаем казку.
- Пра што?
- "Жыў-быў маленькі зялёны атлас..."
- Ня трэба. Гэта сумная казка.

- Калі я была вельмі маленькай, дык казалі: "Ля, ля, ля".
- Можа ты казалі "бля", проста літару "б" не вымаўляла?

Акцыя за мір / супраць
вайны – пусканьне мыльных
бурбалак:
- А чаму ў вас пацыфікі няма?
Давайце намалюю!
- Хм. А вы адкуль ведаеце,
што я пускаю бурбалкі
супраць вайны? Можа я іх
супраць міру пускаю!?

- У таго фільма дрэнны
канец.
- Happy end?
- Не, дрэнны ў сэнсе класны!

ВЫРВАЛАСЯ

Сям'я - гэта месца, дзе ўпайтай усе ненавідзяць адно аднаго.

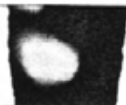
Падарунак - гэта напамін табе аб тым, што ты дарыльшчыку вельмі шмат павінен!

Нармальныя людзі па
нармальным цэнах.

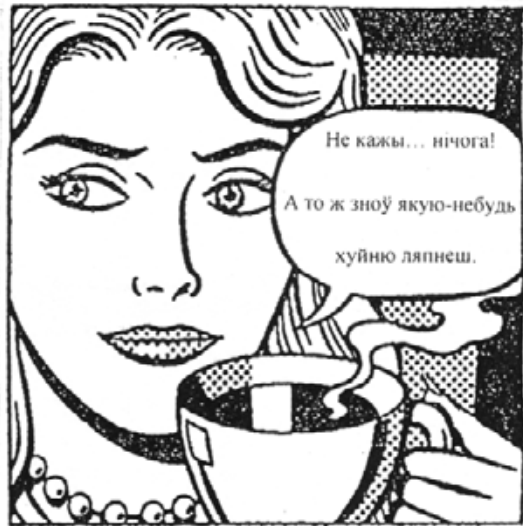
Чалавек успрымаецца сьвядомасьцю не па адзежы, і не па розуму, і не па ўчынкам, а па таму, хто побач зь ім. Калі хочаш, каб цябе ўспрымалі ў чыстым выглядзе - будзь адзін.

У большасці сваёй людзі ня здольныя падарыць нічога "проста так" альбо "таму што захацелася" - а гэта страшна. Але нават калі і ёсць тая меншасць, якая здольна гэта зрабіць - побач зь імі ўсё роўна апынецца хтосьці з большасці і сапсуе ўвесь эфект.

Людзі (асабліва сваякі) пастаянна адстаюць адно ад аднаго ў пачуццях, думках, у праявах, але тым ня менш настойліва працягваюць мучыць адно аднаго, спрабуючы прывязаць і прывязацца.

Не магу глядзець газэты пра касметыку - я люблю маршчыны і сінія кругі падвахамі! [Гафнія]

Чудасное сродства

Пакуль вы адыходзіце, я вам скажу пару слоў пра нашых спонсараў... [канферансье]

Да любога падарунка дадаецца фразачка, пасля якой жыць далей ня хочацца, ня тое, каб адчуваць якую-небудзь удзячнасць ад атрымання падарунка.

...кніга-дапаможнік "Як думаць пра будучыню".

Удушчы бы гада... але пяшчотна, вельмі пяшчотна.

Сьмецьце прыгожае само па сабе - ня зьмешвайце яго з брудам чалавечых стасункаў.

Сэнс жыцця ў тым, каб ад яго пазбавіцца.

Немагчыма ўвесь час быць мёртвым. [н.в.х.с.]

А калі я доўга дома сяджу і людзей ня бачу, дык я іх наогул люблю...

БЕЛАРУСЬ

Хочацца здрадзіць радзіме.

ДАВЕДЗЕНАЯ ДА СЯРЭДЗІНЫ СВАЕЙ СУТНАСЫІ

Я ўся ажно працята электрычнасцю.
Не чапайце мяне, бо будзеце абпаленыя!
Падаруйце давер такой акалічнасці!
Сёння я - лампа накальвання!
Я сама сябе штаразова памножыла.
Абцякаю зіхоткімі плямамі!
Сяджу сярод пакою - чорна-каляровая.
Ну чым ня лампа накальвання?
Ах, вы дрыжкаў не спалохаліся?
Паспрабавалі мяне - лекамі!
Казкамі, кшталту: "Сьпі, дзіця!"

Ды замовамі грытарна-пекнымі?
Дык чаго ж цяпер крычыце і жаліцеся?
Што ўсярэдзіне я - на лямпу падобная?
Ці мо я вас не папярэдзвала!
Што няўхільнасць была ня спробная?
Прыбярэйце пацяруху, пахавайце пацяху -
Экалагічна чыстая!

[ГВ]

НЕДАРЭЧНАЯ НЕАДПАВЕДНАСЦЬ

Хуткасць існавання
Не адпавядае!
Хуткасці мыслення
Колер мары!
Не адпавядае Лёсу
Яны розныя!
І нават супрацьлеглыя
Да таго ж знаходзяцца
Па розных баках
Гэтага сьвету!
На абставіны не зважаючы
Яны разам!
Перш за ўсё - думкамі!
Да таго ж за імі!
Не было заўважана
Ніякай цікаўнасці!
Да зьнешніх праваўленьняў
Быццця!

[ГВ]

Можна, я сяду й ня буду уставаць
Буду сядзець тут да самага скону?
Можна, я вып'ю атруту?
Можна, памру?
Некалькі потым
Але амаль зараз?

[МЯМ] 2.09.01

Наша жыццё - няўдалы пэрформанс.
Вы сумняваецца?
Дарэмна!
Жадаеце доказаў?
Калі ласка!
Вы бачылі метал, які пафарбаваны
Але празрысты?
Не?
Тады вы проста сьляпыя!
Папрашу вызваліць памяшканьне
Зараз будзе галоўная частка майго сусвету!
Зь іншага боку, можаце застацца
Усё роўна нічога ня ўбачыце!
Крыўдна? А мне як?

[МЯМ] 8.09.01

АДМЕННЫ ДЭПРЭСЬНЯК

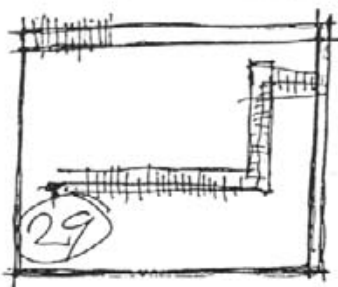
Яніна: Раскажы гісторыю назвы "XEROTIKA", чаму ангельская назва?

Грын: А вось тут я цябе й абламаю! Яна зусім не ангельская, проста ўзьнікла спалучэнне слоў і ўсё. Нават не словазлучэнне, а... ня ведаю... проста... проста ўзьнікла ў галаве спалучэнне. І ўсё.

Я: Добра, але чаму ты напісаў яго лацінскімі літарамі, а не расейскімі?

Г: Ня ведаю, напэўна, па інэрцыі, таму што дагэтуль часопіс называўся "BULLSHITDOZER!", таксама як бы ангельскімі. Таму па інэрцыі напісаў і тут.

Я: Добра, а "...DOZER!" гэты самы, ён на якой мове быў?

Г: На расейскай.

Я: На расейскай. А чаму назва на ангельскай?

Г: Ня ведаю. Хутчэй таму, што хваля такая была, усе... уплыў пайшоў ад металерскіх зінаў. Усе гэтыя металерскія зіны былі на ангельскай. У сэнсе назвы, і я туды ж.

Я: Угу. Ясна. Натоп, значыць.

Г: Так, проста як бы ўсе тады, усе гэтыя... гурты сьлявалі на ангельскай, назвы былі ва ўсіх на ангельскай... металерскія, адпаведна па інэрцыі тое ж самае.

Я: Зразумела. Што значыць "XEROTIKA"?

Г: Нічога.

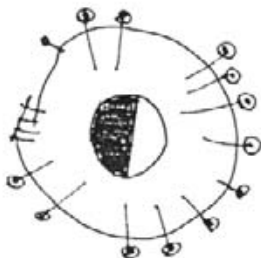
Я: Абсалютна нічога.

Г: Ня ведаю, потым можна, канешне, заднім чыслом выводзіць якія-небудзь канцэпцыі аж да Фрэйда, усе гэтыя аіднасьці. Я ня ведаю... На самой справе, не азначае нічога. Можна на ўзроўні калектыўнага бесьсьвядомага: вось ксеракс там, так, якія-небудзь там калязратычныя асацыяцыі з ксераксам можна, канешне, вывесці (змоўніцкае хіхіканьне з абодвух бакоў -

рд.). Але на самой справе гэта сапраўды нічога ня значыць.

5.02.03.

ХАЎТУРЫ. Гэта

непазбежная працэдура ўсяго цывілізаванага сьвету, якую (па нейкай прычыне) зрабілі традыцыяй. Адсюль вынікаюць наступныя традыцыі: 40 дзён, месяц, год, па-мінкі і г.д.. І ўсё зводзіцца да таго, каб сплячыць энную колькасьць алкаголю, каб заглушыць, гэтак мовіць, гаркоту ды журбу па нябожчыку. Ну блін, сусьветны алкагалізм (можаце быць нязгоднымі)!!!

Хаваць нябожчыкаў варты!!! Ніхто не спрачаецца!!! Не выкідаць жа іх на звалку, каб яны смуродзілі!!! АЛЕ ці трэба ім узводзіць магілы з баскетбольную пляцоўку, ці патрэбна гэта самім памерлым? Думаю, што НЕ. Вы бачылі магілы новых расейцаў/беларусаў??? Суцельныя адшліфаваныя плілы граніту памерам 5х5х1 метраў. Агароджы з хірургічнай сталі, якія ніколі не ржавеюць. І кучы вяноў з чорнымі стужачкамі, якія прапальваньня цыгарэтамі (стужкі прапальваюць, каб маламаёмныя не перапрадалі гэтыя вянокі). Навошта??? А вось так хочацца/хацелася нябожчыку!

А вось я хацеў бы, каб мяне крэміравалі. Толькі адразу!!! Каб не ляжаць (традыцыйна) у хаце тры дні!!! Каб у труне не цягалі па падворку!!! Каб не крычалі гэтыя бабкі (а яны крычаць толькі таму, што ім бабкі далі)!!! І на самой справе, гэтак званая музыка... Не ўжо, ніхай, калі музыкі хочацца, уключаць Таню Буланаву!!!

І наогул, ёсць такі народ (вясёлы???), калі чалавек памірае, яны ўчыняюць сьвята!!! І музыка там сьвяточная, маўляў, гэты нябожчык пазбавіўся ад зямнога цяжару жыцця. Калі нараджаецца немаўля, яны ня тое каб смуткуюць, але цудоўна радуюць, што яму яшчэ прыйдзе перажыць столькі цяжкасцяў... Цікавы падыход да сьмерці (мне падабаецца)...

А вось хтосьці спытае: дык чалавека ж ня стала, як мы безь яго??? Ну блін, і нас ня стане калі-небудзь, і як гэта бяз нас тут будзе??? Дык можа нам не паіраць зусім??? Нараджацца – нараджацца!!! Засраць усю плане-

ту!!!! І потым паздыхаць усім і адразу ад якой-небудзь заразы!!! Сьмерць - гэта не непазбежны, а неабходны (!) этап у жыцці кожнай жывёлы, у тым ліку і чалавека. Нам трэба памерці... хаця б дзеля таго, каб вызваліць прастору для прамінаўня жыццёвага цыкла нашых дзяцей. Вось толькі калі пакінуць гэты сьвет??? Ну, гэта пакажа выпадак! Альбо зьбег абставін!

І яшчэ не хачу, каб мой попел (ПРАХ) дзе-небудзь захоўваў!!! ХАЧУ, КАБ РАЗЬВЕЯЛІ ЯГО ПА-НАД ЧЫРВОНЫМ МОРАМ З ВЫШЫНІ ПТУШЫНАГА ПАЛЭТУ (АЛЕ НЕ З САМАЛЭТА ЦІ ВЕРТАЛЭТА). ОІ З ПАВЕТРАНАГА ШАРА, НА ЯКІМ БУДЗЕ НАМАЛЭВАНЫ МОЙ ПАРТРЭТ!!! Ці ня глупства!!! :))

Мне ж гэта ўжо пагоды ня зробіць!!!

А насамрэч, хацелася б, каб мой прах трапіў хаця б у Нёман (рака такая), а адтуль да Балтыйскага мора нядоўга, адпаведна і сусьветны акіян наперадзе.

[Снег]

DON'T PANIC!

(Ігар Конік / а.с. 205 / Менск / 220107)

KONJUKOLAND.BY

Ігар: Ну, гэта значыць "не панікуй", як бы "няма падстаў панікаваць", г.зн. заўсёды ёсць сітуацыя, каб выкруціцца. Толькі й усяго.

Я: І калі ты называў так свой зін, ты вось гэта менавіта і меў на ўвазе?

І: Увогуле, так.

Я: Якога-небудзь яшчэ падтэксту не было?

І: Не, больш нічога. Як бы быў гурт такі ў Менску калісьці хардкоравы з 1-ай хвалі ХК, якая з'явілася ў к. 80-х г.г., годзе ў 88-ым, пад уплывам ".....", "....." такіх вось гуртоў...

Я: Я трэба ангельскіх назваў! Я потым не расшыфрую!!!

І: Ну, была, увогуле, такая хваля ў Менску, і былі такія гурты, якія спрабавалі гэтак іграць: "....." быў такі гурт, "DON'T PANIC". Я там не

іграў, але потым з гітарыстам гэтага гурту (як бы заснавальнікам) мы спрабавалі яго падняць, гэты "DON'T PANIC", але ў выніку Вадзік паехаў кудысьці: ці то ў Бельгію, ці то ў Галандыю, увогуле гурт так і накрывся. Ну, я вось і забраў сабе назву для зіна.

Я: Чаму ты выбраў менавіта англамоўную версію, можна ж было (ты там прыводзіў) "Не панікуй" назваць, яшчэ як-небудзь... Чаму менавіта на ангельскай мове, а не на расейскай, на беларускай...

І: Дык, па-праўдзе кажучы, нават неяк не задумваўся. Проста сугучнасьць такая мне па вуху нармальна праходзіць: "донт панік". У прынцыпе, так, можна было "Не панікуй", але неяк вось... вось неяк так... Таму і "HATE TO STATE", таму й іншае... Г.зн. атрымліваецца, у нас усе

Яніна: Пытаньне першае. Што азначае назва твайго зіна?

гурты... там... "DEVIATION" - сьпяваюць на беларускай, а называюцца "DEVIATION". Ну! Мо час такі быў...

Я: Не, гурты - гэта для мяне больш-менш зразумела. Мне вось не зразумела - зіны, бо гурты... усе ж такі музыка - гэта рэч больш інтэрнацыянальная, чым слова. Музыку могуць пачуць, скажам, дзе-небудзь яшчэ, а зіны не прачытаюць...

І: Ну, зноў жа пераносіцца: зін як бы працяг музычнай дзейнасці. Г.зн. я яго не разглядаю, як нейкае там асветніцкае выданьне, а нібы вось як падзяліцца сваімі нейкімі поглядамі на музыку, раскажаць пра гурты, якія мне падабаюцца, г.зн. чыста з такой кропкі выпускаў, не ставіў сабе іншых нейкіх мэтаў. Напэўна таму.

Хаця мяне ня парыла зусім... У дадзены момант я

дакладна называў бы па-расейску. З гэтага вынікае і назва нашага гурту. Мы ўзялі спецыяльна, каб не была англамоўная, нават перакруціліся да таго, што ўзялі беларускамоўную назву ("ЛЯМАНТ" - рэд.). Так! Усяму свой час, чалавек проста ідзе... Быў час, калі ўсе гурты... дарэчы, вось гэтыя гурты, першыя хардкоравыя, яны сьпявалі як правіла на ангельскай, г.зн. нават было нейкім правілам

тону сьпяваць на ангельскай мове. Калі пачынаўся ўвесь гэты рок-н-рол, панк-рок, г.зн. першыя гэтыя гурты заўсёды спрабавалі сьпяваць на ангельскай, а потым ужо неяк прабіла, што навошта сьпяваць на ангельскай, на якой ты ня можаш 2-х слоў зьвязаць, г.зн. атрымліваецца нейкая лухта і набор нейкіх штапаў, фраз заштампава-ных,

нельга выразіцца паўна-вартасна. Людзі зразумелі гэта.

Я: Мне здаецца, гэта было проста пераймальніцтва...

І: Ну, так. Пачыналася яно з гэтага, я не адмаўляю. Уся гэта музыка, усе гэта йшло чыста з вонкавага... Я пам'ятаю, у школьныя гады свае начытаўся пра панкаў і таксама спрабаваў шпількі чапляць у дранныя джынсы, нашывачак панашываў... Мне здавалася, што гэта ўсё крутасць поўная... Чыста вонкавая. А што такое панк, я, па-праўдзе кажучы, нават па музыцы не ўяўляў, хаця магчыма і чуў, бо тады стала праслухваў усялякія "Галасы Амерыкі", у той час наагул былі ў ізаляцыі...

Я: Дысідэнты... на кухнях...

І: Ну, так. Я слухаў усе гэта, адтуль зьявілася... Мо таму... Можэ людзі, якія пачыналі слухаць музыку ўжо з гуртоў, якія зьявіліся тут... Я вось ведаю людзей, якія пачыналі з "АЛІСЫ"... Я не пачынаў з "АЛІСЫ", я пачынаў з ней-

кара "DEEP PURPLE", "PINK FLOYD" яшчэ ў пачатку 70-х, калі быў школьнікам. Потым паступова з гэтага перайшоў у хардкор, хэвіметал. Потым ужо панк; зразумеў, што гэта такое, мне спадабалася... выпучыў для сябе гэты напрамак.

Я : Здрава. І?..

І: І?..

Я: Апошняя. Калі выйдзе 3-ці "DON'T PANIC!"?

І: Пытаньне, канешне, цікавае!

(далей прапушчаныя адмазкі, адмазкі й абцяганыя - рэд.)

...Усе такі спадзяюся дабрацца да яго і чагосьці зрабіць зь ім, таму што цягнуць ужо да-лей... У мяне ўжо куча планаў на 4-ты, на 5-ты нумар... І ўсе мяне ўжо дасталі: калі будзе, калі будзе...

Я: Яшчэ вось успомніла ў якасьці P.S.: як ты ставіўся да эсперанта? Патрэбна гэта ці не патрэбна?

І: Наогул, я стаўлюся
станоўча, таму што, у прын-
цыпе, гэта разьбівае ўсялякія

рамкі. Канешне, можна пры-
няць ангельскую мову за
агульную мову зносін, але...

Я: Хтосьці можа пакрыў-
дзіцца.

І: Пакрыўдзіцца - адна спра-
ва, іншая справа, што ў
ангельскую мову ня ўсякі
змога ўрубіцца. Есьць людзі,
якія па складу розуму...

Я: Ці па анатоміі языка...

І: ...могучь пратармазіць яе.
Мне вось з ангельскай цяж-
кавата. А ў эсперанта я за-

глядваў (я сабе самавучы-
цель купіў) - вельмі лёгка!

Шмат якія словы па будове
сугучны з расейскай мовай,
зь іспанскай. Яна стваралася
з такім улікам, каб людзям

лёгка было вучыць у неза-
лежнасьці ад іх моўных ка-
раней. Я лічу, што інтэрна-
цыянальная мова - гэта су-
пер! Сьцірае межы... Тым
больш здорава, што гэта ня
нейкая мова, прыкладам,
ангельская, што будучь ан-
гельцы хадзіць і ганарыцца:
"А! вось нашу мову ўвесь
сьвет абраў!" - а гэта такая
мова, якая створана дзеля

таго, каб людзі маглі мець
зносіны... розных нацый,
розных культур, людзі маглі
разумець адно аднаго. Вось
так я лічу.

18.04.03.

Як

я

ўяўляю

сабе

хаўтуры?

Хаўтуры... Што не падаба-
ецца мне ў іх? Ды ўвогуле, не
падабаецца ўсё цалкам. Таму
трэба нешта зьмяніць у гэтым
рытуале, каб гэта не выгляда-
ла так безнадзейна, сумна й
убога.

Прапаную сваю версію хаў-
турнага рытуала: ніякіх дама-
він, вяноў ды іншых непатрэ-
бных рэчаў. Можна ж зрабіць
усё нашмат прасьцей. А ме-

навіта так: ня трэба класьці
чалавека ў труну і потым ры-
даць па-над ім. Гэта ж сапра-
ўды выглядае занадта сумна.
Можна пасадыць нябожчыка
за стол разам з гасьцямі, на-
ляжыць яму пад'есыці; пад-
трымліваць зь ім аднабако-
вую размову, разумеючы, што
вы ўжо ніколі ня ўбачыце
гэтага чалавека. Тым самым
вы і праводзіце чалавека ў
апошні шлях. Размаўляць
можна пра што заўгодна: пра
надвор'е, пра кодавыя замкі,

пра кармушкі для птушак...
Увогуле, пра ўсё тое, што
цікавіла яго ў жыцьці. Яшчэ
хочацца сказаць наконт му-
зыкі: ня трэба ставіць нейкую

замагільную музыку ды пса-
ваць настрой усім наваколь-
ным і сабе. Але вясёлую му-
зыку таксама ня варта ўклю-
чаць, усё-такі не сьвяточная
атмасфера. Я лічу, калі ня-
божчык любіў слухаць, дапу-
сьцім, grindcore, дык яго і

трэба ўрубаць на разьвітальніку (хаўтурах). Яшчэ, ідзальна ў дадзеным выпадку падыходзіць радыё, г.зн. там могуць уключыць усё, што заўгодна – і гэта добра, бо ніколі не ўгадаеш наперад, што іменна будзе граць.

Далей... Пасьля разьвітальнага абеду варта вымыць рукі нябожчыку (але не абавязкова) і паставіць яго нябедзеную ежу куды-небудзь, гэта ўжо справа сваякоў. Можна

падзяліць ежу на ўсіх, хто прыйшоў, і зьесьці, тым самым уважыўшы душу нябожчыка. Можна дадаць ежу суседу ці проста выкінуць. Гэта зусім няважна.

Затым нябожчыка апранаюць, прычым на ногі адзяваюць штосьці тыпу ролікаў; бяруць яго пад рукі ды кацяць па двару, выпраўляючы яго ў апошні шлях, г.зн. проста прагульваючыся зь ім, пры гэтым размаўляючы абсалютна на розныя тэмы са ўсімі.

Празь некаторы час усе сядзяцца па машынах (аўтобусах, роварах...) і едуць на могілкі.

Яшчэ хачу сказаць пра яму для нябожчыка. Справа ў тым, што, мне здаецца, яе трэба капаць значна шырэй і больш, чым гэта робяць звычайна. Каб кожны мог зайсьці разам зь нябожчыкам, г.зн. правесці яго й уявіць сябе на яго месцы. Пасьля таго як усе аказваюцца ў яме, усё адбываецца вельмі хутка: кожны разьвітвеецца за руку, пацалункам, за нагу, падсрачнікам, фафаном... (хто як пажа-

дае) Пасьля гэтага ўсе выходзяць зь ямы і хутка аддаляюцца ад могілак, а ўжо працаўнікі могілак закопваюць альбо крэміруюць нябожчыка. Я лічу, што ніхто гэтага бачыць не павінен, бо гэта сапраўды сумна.

Пасьля пахаваньня сваякі прыязджаюць у хату нябожчыка (калі ў яго была хата) і робяць абсалютна ўсё, што ім захацацца, ні ў чым не абмяжоўваючы сябе, у тым ліку і ў часе. Госьці і сваякі разыходзяцца тады, калі ім захацацца на працягу трох дзён.

Такімі ўяўляю сабе хаўтуры я. Яшчэ лічу, што такія хаўтуры былі б нашмат прасьцей, практычней ды таньней для сваякоў, у якіх і так няма грошаў. І гэта не непалага да

нябожчыка. Не, ні ў якім разе. Проста я думаю, так было б нашмат лепш і сваякам, і нябожчыку.

Хаўтуры – гэта не канец жыцця... Іншым людзям, паглядзеўшы на такія хаўтуры, ня будзе страшна памираць, і ім не спатрабіцца збіраць грошы сабе ж на труну, вянкi і г.д.. Але гэта ўсё – асабістая справа кожнага.

[Мыш]

Пра самвыдат стары ды новы.

Народны вымысел есьць
адзіная сапраўдная праўда, і
ніякая ўлада ня зможа ні
пахерыць яе, ні разбэсьціць.
Ж. Амаду "Крама cudaу".

Лёгка ды прыемнасна напі-
саць на старонках свайго
часопіса, што ты працягваеш
сьмяяцца "з абмежаванасьці
ды недарэчнасьці гэтага
абсурднага сьвету". Яшчэ
лягчэй ў гэта паверыць. А
можа абмежаванасьць і
недарэчнасьць абсурднага
сьвету сьмяецца зь цябе?

Хтосьці ідзе ў лэзю, а
хтосьці ў цырк... Можна
зрабіць так, а можна і вось
гэтак... І калі стары савецкі
самвыдат заўсёды асацыяваў-
ся ў мяне з гіпатэтычным
цыркам, новы, экс-савецкі,
больш нагадвае лэзю, дзе
спрабуюць да белага ад-
мыць замежныя паняцці,
якія прынцыпова нельга
адмыць, — панк ("гнилое дрэ-
ва, гніляк, гнільлё, цэра, што-
сьці непатрэбнае, нікчэм-
нае"), хардкор ("жорсткае
порна"), фанзін ("брудныя

правакацыі, недакладныя
факты ды недарэчныя памы-
лкі друку"). Так-так... Умовы
утрымання пад арыштам
па-ранейшаму ўплываюць на
нас...

...Урубіцца ў сутнасьць
феномена нефармальнага
папэрапэцканьня на адной
шостаі частцышчы няпросто.
Больш таго, гэта немаг-
чыма, калі разглядаць рэчы
бязь іх сацыяльнага кантэк-
сту. Само ўзьнікненьне неза-
лежнай рок-прэсы на тэрыто-
рыі СССР зьвязана з надзвы-
чай лютым прэсінгам з боку
ўлад. Першая масавая хваля
муз-самвыдат-часопісаў
саўка (піцёрскі "РОКСИ",
маскоўскае "ЗЕРКАЛО",

алма-ацінская "ЗГГА",
новасібірскі "ИД"), меўшая
месца ў кан. 1970-х — пач.
1980-х, захлынулася, дзякую-
чы гераічным высілкам
грамадзасьці і КДБ. На гэтыя
авяленыя легенды гады
прыпадае пік ганеньняў на
рок-музыку ў СССР, менавіта
тады фарміруюцца вобразы
харызматычных герояў і
афармляюцца метады
падпольнай работы. Новая
хваля самвыдата сустраэла
атаку афіцыйна ў поўным
узбраеньні, праявіўшы цуды

канспірацыі, якая даходзіла
да паранойі. Часопісы выпус-
каліся мікраскапічнымі накла-
дамі, часьцяком распаўсюдж-
ваючыся фотаспосабам, а
арыгінальны макет нярэдка
знішчаўся. Выкарыстоўвалі-
ся і больш дасканалыя заму-

ты, якія робяць гонар любо-
му шпіёну-рэзідэнту: сістэма
псеўданімаў, якія не паўтара-
ліся, зваротныя пераклады з
ангельскай на расейскую
("УРЛАЙТ"), прапушчаныя
выпускі й наўмысная блята-
ніна з нумарамі ("СМОР-
ЧОК"), выкарыстоўваньне
розных пішучых машынак
("ЗОМБИ"). Усё гэта падво-
дзіць нас да канцэптуальнай
сваеасаблівасьці савецкага
рок-н-рол- самвыдата.

Таксама як "рускі рок" (га-
лоўнай задачай якога зьяў-
лялася перадача непадцен-
зurnaга слова, а не забавле-
нне) адрозьніваўся ад рока
замежнага (пахуізмам у
музыцы, але высокамастац-
кімі тэкстамі), саўковыя рок-
часопісы не супадалі з заме-
жнымі аналагамі. Атмасфера
"палываньня на ведзьмаў"
уплывала ня толькі на
зьнешні, але і на ўнутраны
зьмест выданьняў. Калі
асноўная мэта замежнага

рок-часопіса заключалася ў інфармаванні чыгача пра жыццё зорак, яго сабрат "made in USSR" стаў "полем для нябачаных эксперыментаў". Выкарыстанне "эзопавых мовы", містыфікацыя і амаль цыркавая буфанада ператварыліся ў дастаткова распаўсюджаныя зьявы. Часткова канспірацыя... Часткова элітарнасьць...

Дзесьці – сьцёб гнілой багемы знясьцёрпнай лёгкасьці быцьця... А можа ўся справа ў тым, што творчыя маргіналы, не валодаючы багацьцем выбару, укладвалі ўсю моц фантазіі ў адзін зь нешматлікіх магчымых спосабаў самавыяўленьня? Каралямі савецкага рок-самвыдата сталі "калёсы". Вось як раскрывае сутнасьць паняцця бачны падпольны філосаф Аляксандар Сярга: "Што значыць "штурхаць калёсы"?

Гэта калі чалавек у вуснай ці лісьмовай форме высказвае якія-небудзь думкі, ідэі, тэорыі, прычым кжа не сур'ёзна, а са спартыўнага, гэтак мовіць, інтарэсу. Некаторыя "калёсы" прыдатныя ў аснову сур'ёзнай вялікай дысэртацыі, у другіх "зноў вынаходзіцца ровар", у іншых поўная лухта, але для аўтара гэта няважна. Ён не примерваець

ца да традыцыйных нормаў навуковасьці альбо філясфскай ісьціны – ён ведае, што да сапраўднай якасьці розуму яны адносіны нямаюць. "Калёсы" – жанр мёртванароджаных, серыйных узораў".

Так у выпаленай зямлі нараджаліся спецыфічныя, выродлівыя расьліны-мутанты. Прыкладам, на старонках "СМОРЧКА" мірна суседнічалі самы бязьлітасны абсёр тадышніх рок-герояў (Цоя, БГ, Шаўчука), цытаты расейскіх рэлігійных філоса-

фаў 19 ст., артыкулы ўдзельнікаў таварыства "ПАМЯЦЬ" (NAZI SUCKS!!!) і матэрыялы пра авангардны джаз. Андэграўдныя мысьліцелі тых гадоў лёгка маглі зьмяшаць у адну кучу дзэн-будызм, абстрактнае мастацтва і Джэла Біяфру, назваўшы "усё гэта рок-н-ролам".

Надалей, калі перабудова перамагла, а наезды на рок-музыку сталі прыкрым анахронізмам, частка самвыдаўцоў атаясаміла свае погляды з пазіцыяй ліберальнай інтэлігенцыі. "КИНО", "АЛИСА" і "ДДТ" заваёўвалі стадыёны, і былыя выдаўцы падпольных часопісаў знайшлі прызнаньне ў афіцыйным сьвеце. З аднаго боку, здаецца, амаль усё дазволілі, зь іншага – усё неяк ня так... У выніку знач-

ная група "дзяцель падзяме-льля" адыйшла ў глыбокую абарону, знайшоўшы новых куміраў. На мяжы 80-х – 90-х гадоў квітнее "экзістэнцыянальны андэграўнд" (Е. Леатаў, Нік Рок-н-Рол, Янка, "КОМИТЕТ ОХРАНЫ ТЕПЛА") і ідэйна блізка яму самвыдат ("КОНТРАКУЛЬТУРА", "ШУМЕЛА МЫШЬ", "ПАЛЕВО" і г.д.).

Паколькі сьцёб зь Сістэмы ў яе тадышнім варыянце ўжо не быў такім крутым і рэвалюцыйным, аб'ектам чарнушняга высмейваньня стала само жыццё, абсурднае ў сваёй канчатковасьці. Канцэптуальныя эксперыменты над рэчаіснасьцю набывалі ўсё больш вытанчаны і суіцыдальны характар, яўным выяўленьнем якога стала фраза, якая зьявілася

на старонках "КОНТРАКУЛЬТУРЫ": "Рок-н-рол – гэта сьмерць." Але экзістэнцыя аказалася больш складанай за любыя экзістэнцыяльныя вопыты над нею. Прышлі 90-я і новае жыццё. СССР ня стала, разам зь ім перабраджэньне ды адсталяўся савецкі рок-самвыдат. Канешне, і ў самым канцы 20 ст. Знаходзіліся напаміны пра яго – паталягічна-эпатажная "КОРА ДУБА", плюшжава-хіпоўскія

"ОСКОЛКИ", аутычныя "ПРОГУЛКИ РАНЕНЬІХ" ды што нішто яшчэ, але ўсё гэта былі "яны самыя", г.зн. аскепкі. Тоўстая кропкай, якая завяршае сачыненне пад назвай "Савецкі рок-самвыдат", можна назваць яго ілюстраваную энцыклапедыю — "Залатое падполле", якая выйшла ў Ніжнім Ноўгарадзе ў 1994 г.. Не зважаючы на ўсю папсовасць задумы аўтараў (зарабіць ганарар на сваём рок-н-рольным юнацтве), у найвышэйшай ступені займальная і карысная рэч.

Чытаеш яе шырока расплюшчанымі вачамі, шмат чаго не разумееш, але зашкаліваецца ад паўнаты ўражанняў.

Аднак, усякая гісторыя мае свой працяг. У сяр.-кан. 90-х, калі палітычная цензура змянялася эканамічнай і многім стала зразумела, што жыццё пры капіталізме таксама беспрасветнае ды атупляе, у некаторых кропках былога СССР (Беларусь, Прыбалтыка, Украіна, Расея) узнікаюць самаробныя друкавана-рукапісныя творы.

Яны ня звязаныя са старой традыцыяй, бяруць за аснову мадэль заходняга фанзіна ("часопіс для аматараў кіно, музыкі і г.д.") і пішуць у

асноўным пра панк/хардкор ("р/нс"). Чаму менавіта р/нс, а ня рэл, ня рэгі, прыкладам? Мне здаецца, гэта можна растлумачыць тым, што менавіта панк, пры ўсёй адноснасці сваёй цяперашняй "незалежнасці" захаваў рэшткі былога рок-дэмакратызму, а таксама не аказаўся замылены моднымі глянцавымі часопісамі. Разам з

захапленнем музычным бокам справы, рэдактары панк-зінаў прыўнеслі на старонкі сваіх выданняў ідэі, характэрныя для любімых ансамбляў/актывістаў (антыфашызм, вегетарыянства, фемінізм). Пачалася эра новага, паліткарэктнага рок-самвыдату. Мае рэцыю вылучыць станоўчыя й адмоўныя бакі гэтай з'явы.

Да першых можна аднесці тое, што фанзіны адмовіліся ад напышлівай і наўмысна ўскладненай манеры падачы матэрыялу, характарнай для савецкіх андэграўдных выданняў. Менш стала й элітарных/эгаістычных выбонаў, самалюбавання. Прынцып панк-рока — "вывучы тры акорда ды ствары гурт", тут і зараз гучыць інакш — "вывучыся карыстацца нажніцамі ды клеім і ствары часопіс".

Зь іншага боку, стаўка толькі на інфармаваныя чытача і на павучанні, безь зьедлівага самааналізу, відавочна ня йдзе ў плюс. Па-мойму, варта хаця б зрэдка асэнсоўваць тое, чым займаецца, а ня сьлепа капіраваць ходкія інтэрнацыянальныя клішэ.

Ужо дастаткова часопісаў, якія пішуць пра адно і тое ж, гуртоў, якія сьпяваюць пра падобныя праблемы аднолькавымі словамі. Зноў жа, паліткарэктнасць нішчыць шмат якія кайфы... На тры літары можна пасылаць строга вызначаныя аб'екты (нацы/копаў/палітыканаў...), а гаўняны гурт/часопіс ужо нельга смачна абасраць.

Лепш праігнараваць? А як жа далей разьвівацца? Уражвае і вузкалобасць некаторых фанзін-рэдактараў, якіх акрамя панка, здаецца, нічога не цікавіць. Аднак, ня ўсё так сумна. У апошні час зьяўляюцца выданні, якія спрабу-

юць выйсці за рамкі ходкіх уяўленняў. Хочацца верыць, што ўся гэта актыўнасць разьвіецца ў спробу стварыць штосьці новае і сваё. А калі гэта перабродзіць ды адстоецца, я буду дзесьці побач і зараблю свой ганарар.

[Fisher]

ЗАКАТ ЦИВИЛИЗАЦИИ #3

(Андрей Гордиенко / ул. Во-
рошилова 13/2 - 40 / Ста-
врополь / 355040 / Россия
/ badfish@ Rambler.ru)
Добры часопіс для мно-
гіх/розных.

Ум за razum zine

(А 5 24 стр) РБ - 500 руб. СНГ -
0,5\$. Мир 1\$

Содержит: всякую всячину и
невсячину.

Брестская обл. г.Пружаны

225140 ул. Октябрьская д.18 кв.2

Алексей.

НОЖИ И ВИЛКИ #8

(Дмитрий Иванов / а.я. 30 /
Санкт-Петербург-9 / 195009 /
Россия /

diyhc@yahoo.com (шарапов)

/ zilonis@newmail.ru (слон))

Напэўна трэба на вокладцы
5-ай "ШКОДЗІНЫ" зьмясяціць
фатаграфію Шарапова.

Няхай чалавек цешыцца,
гледзячы на знаёмы твар.

БУЛЬВАРНЫЙ ЛИСТОК #8

(а.я. 98 / Віцебск-26 /
210026)

Зьліў вершапісаньня з
Удзівіцэбска.

ТРЮМХЕЙМ #5

(Дзьмітрый Тарасаў / м-н 2,
д. 42, кв. 85 / Сьветлагорск /
Гомельская вобл. / 247400)
Шумець можна па-рознаму.
Напрыклад, шамацець
паперай.

#00001

(ангельскія /
maha81@web.de)
Коміксы... Коміксы???
Коміксы! Афігенныя
коміксы!!!

КАРЫСНАЕ

КОМА і П.Л.Ч.П.

(tvaroh@ukr.net /
www.zaraz.org)
Вывух асацыяцый на тое,
што зьмяняе наша жыццё.
(!!!)

COZINE #2

(Дзіме / а.с. 38 / Гародня /
230010 / cozine.boom.ru)

Здаецца, задумваўся як
выданьне з коміксаў... Але ж
мы ведаем, што соль ня ў іх!

панк-зин №2 oD.I.Y.ся!

Второй номер панк-зина "oD.I.Y.ся!" содержит в себе:
интервью-анкеты с израильским панком Сянем и
московской панк-группой ZI NAME; а также...
размышления; объявления; комикс;
рубрика "ЛЯГУШКА-ПУТЕШЕСТВЕННИЦА";
флаеры; рисунки и т.д.

Стоимость зина:
0,5 у.е. - без почтовых расходов.
0,6 у.е. - с пересылкой по
Беларуси.

Контакты:
Мини.

(Мышиковец Сергей)
а/я 389; г. Минск;
220090; Беларусь.

Дзе вы бачыце хвост??!

Выданне на беларускай і расейскай мовах.